अस्माभिश्चितस्य 'ते' तव, स्वरूपे 'यत्' अङ्गं, 'न्यूनं', आसीत्। यच्च 'अतिरिक्तं', आसीत्। तत् सर्व्वं 'आदित्याः', देवाः 'अङ्गिरसः' महर्षयश्च, 'चिन्वन्तु' वैकल्यं परित्यज्य चयनं साङ्गं कुर्व्वन्तु। ये 'विश्वे', 'देवाः', 'ते', 'चितिं', एतां सर्व्वतः 'पूरयन्तु'। अतो देवैर्महर्षिभिश्च सम्यगनुष्ठितत्वात् हे 'अग्ने', त्वं चितश्चासीदित्यादि पूर्व्ववत्। हे 'अग्ने', 'ते' त्वदीयेन, चयनेन, चयनमूलत्वेन 'आयुः', मदीयं 'आवृत्ति' छिन्नं, 'मा', भूत्। तथा अतिचयनेन चयनाङ्गाधिक्येन 'आयुर्मावृत्ति'। 'सर्व्वेषां', अपि चन्द्रनक्षत्रादिज्योतिषां मध्येऽधिकं त्वदीयं 'यज्ज्योतिः', अस्ति 'आदावुदेति', 'अदः' ज्योतिरुदयं गच्छति। अतस्त्वदीयं 'ओजः' सामर्थ्यं, 'तपसो जातं' अस्मदनुष्ठितात् तपसः त्वदीयसन्तापशक्तेर्वा निष्पन्नं, अतएव 'अनिभृष्टं', केनापि भर्जितुं निराकर्त्तुमशक्यं। हे 'इष्टके', 'तत्' उक्तमग्निसामर्थ्यं, 'ते' त्वदीयं, 'ज्योतिः', 'तेन' ज्योतिषा, 'मे' मदर्थं, 'तप'-विरोधिनः सन्तापं कुरु। तथा त्वं 'तेन' ज्योतिषा, 'मे' मदर्थं, 'ज्वल' प्रज्वलितो भव। तथा 'तेन' ज्योतिषा, 'मे' मदर्थं, 'दीदिहि' सर्वं प्रकाशय। कियन्तं कालमिति चेत् तदुच्यते। यावन्तं कालं 'देवाः', वर्त्तन्ते, 'सूर्य्यः', 'यावदसाति' यावन्तं कालमस्ति, 'उत' अपि च, 'ब्रह्म' जगत्कारणमपि, 'यावत्', अस्ति तावत् प्रकाशः॥

इति तृतीयोऽनुवाकः।